

ירמיהו פרק י: י"א - י"ב - מִי הָאִישׁ הַחֲכָם וַיֵּבֶן אֶת זֹאת וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי הַשֵּׁם אֵלָיו
וַיִּגְדֶּה עַל מָה אֲבָדָה הָאָרֶץ נִצְתָה כַּמְדִּבֶּר מִבְּלִי עֹבֵר. וַיֹּאמֶר הַשֵּׁם עַל עֲזָבְכֶם
אֶת תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי לַפְּנִיָּהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְלֹא הָלְכוּ בָּהּ.

נדרים פ"א - אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב (ירמיהו ט, יא) מי האיש החכם ויבן את
זאת דבר זה נשאל לחכמים ולנביאים ולא פירשוהו עד שפירשו הקב"ה בעצמו דכתיב
(ירמיהו ט, יב) ויאמר ה' על עזבם את תורתִי וגו' היינו לא שמעו בקולי היינו לא הלכו בה
אמר רב יהודה אמר רב שאין מברכין בתורה

ר"ן שם: דבר זה נשאל לחכמים וכו' ולא פרשוהו. מדכתי' ויאמר ה' על עזבם את תורתִי
מכלל דליכא דידע להדורי טעמא אלא קודשא בריך הוא בלחוד ומצאתי במגילת סתרים
של ה"ר יונה ז"ל דקרא הכי דייק דעל שלא ברכו בתורה תחילה אבדה הארץ דאם איתא
על עזבם את תורתִי כפשטא משמע שעזבו את התורה ולא היו עוסקין בה כשנשאל
לחכמים ולנביאים למה לא פרשוהו והלא דבר גלוי היה וקל לפרש אלא ודאי עוסקין היו
בתורה תמיד ולפיכך היו חכמים ונביאים תמהים על מה אבדה הארץ עד שפרשו הקב"ה
בעצמו שהוא יודע מעמקי הלב שלא היו מברכין בתורה תחלה כלומר שלא היתה התורה
חשובה בעיניהם כ"כ שיהא ראוי לברך עליה שלא היו עוסקים בה לשמה ומתוך כך היו
מזלזלין בברכתה והיינו לא הלכו בה כלומר בכונתה ולשמה אלו דברי הרב החסיד ז"ל
והם נאים ראויין למי שאמרם: